

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře - rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedy Mgr. Pavla Příbyla a soudkyně JUDr. Ivany Kosové a JUDr. Marcely Pechové ve věci

žalobkyně: [Jméno žalobkyně], IČ [IČO žalobkyně]
sídlem [Adresa žalobkyně]
zastoupená advokátem JUDr. Petrem Plavcem, Ph.D.
sídlem Na Zábradlí 205/1, 110 00 Praha 1

proti

žalované: [Jméno žalované], IČ [IČO žalované]
sídlem [Adresa žalované]
zastoupená advokátem Mgr. Milanem Schagererem
sídlem Plzeňská 276/298, 150 00 Praha 5

o zaplacení 909 315 Kč s příslušenstvím

o odvolání žalované proti rozsudku Okresního soudu v Táboře ze dne 15. července 2022, č. j. [Anonymizováno]

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně se potvrzuje.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobkyni náklady odvolacího řízení v částce 32 438,89 Kč k rukám jejího právního zástupce JUDr. Petra Plavce, Ph.D., do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Citovaným rozsudkem Okresní soud v Táboře (dále jen soud I. stupně) uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni 909 315 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 10 % p. a. z částky 751 500 Kč od 24. 3. 2020 do zaplacení, náklady spojené s uplatněním pohledávky ve výši 1 200 Kč, a nahradit náklady řízení ve výši 391 939,06 Kč k rukám jejího právního zástupce JUDr. Plavce, vše do 3 dnů od právní moci rozsudku.
2. Žalobkyně se domáhala zaplacení částky 909 315 Kč s příslušenstvím jakožto vrácení uhrazené kupní ceny z titulu jejího odstoupení od kupní smlouvy uzavřené dne 21. 5. 2019 pro vadné plnění. Žalovaná se uplatněnému nároku bránila tím, že předmět kupní smlouvy (CNC pálicí pracoviště – dále také stroj či zařízení) byl žalobkyni sice předán s nedodělkou, které však byly postupně odstraňovány. Pokud se následně vyskytly další vady, neměly vliv na funkčnost stroje, ale byly způsobeny jeho užíváním žalobkyní, dále se jednalo o dodatečné požadavky žalobkyně a klientské změny a úpravy. Odstoupení od kupní smlouvy tak žalovaná považuje za nedůvodné, přičemž pokud by přesto bylo shledáno platným, namítala, že stroj není v původním stavu, došlo k jeho úpravám, a je namístě řešit jeho amortizaci a náklady na servis. K posouzení stavu a vad stroje, jakož i míry jeho opotřebení, navrhovala žalovaná znalecký posudek.
1. 3. Provedeným dokazováním měl soud za prokázané uzavření kupní smlouvy mezi účastníky dne 21. 5. 2019, když smlouva obsahovala všechny podstatné náležitosti nutné k její platnosti (ve smyslu § 2079 odst. 1 o. z.). Smluvní strany si v kupní smlouvě ujednaly předmět smlouvy, a to CNC pálicí pracoviště blíže specifikované v příloze č. 1 ke kupní smlouvě. Shodnými výpověďmi jednatelů sporných stran ([Jméno Příjmení] za žalobkyni a [tituly před jménem] [Jméno Příjmení] za žalovanou), jakož i ostatními provedenými důkazy, bylo prokázáno ujednání o vlastnostech předmětu kupní smlouvy, které nejsou uvedeny přímo v kupní smlouvě, respektive v příloze č. 1, a to schopnost stroje pálit plech o tloušťce 1-20 mm při maximální pracovní rychlosti 6 000 mm/minuta tak, jak žalovaná deklarovala v nabídce (z 15. 4. 2019), učiněné na poptávku žalobkyně (e-mail z 15. 4. 2019). Soud I. stupně ovšem nesdílel názor žalobkyně, že byla žalovanou uvedena v omyl, pokud ji neinformovala o vlastnosti stroje pracovat při pálení materiálu o tloušťce 12-20 mm pouze na 60 % výkonnosti, neboť provedeným dokazováním bylo zjištěno, že tuto informaci se žalované dozvěděla od výrobce zdroje společnosti [právnícká osoba] až v době, kdy byl stroj žalobkyni předán; žalovaná tedy nemohla žalobkyni uvést v omyl ohledně informace, kterou sice jako profesionální výrobce CNC pálicích strojů měla vědět, ale nevěděla. Smluvní strany si dále sjednaly kupní cenu za dodaný předmět smlouvy (částka 1 010 350 Kč včetně DPH). Provedeným dokazováním (e-mailovou komunikací i výpověďmi jednatelů účastníků a dále [Jméno Příjmení], vedoucího výroby u žalobkyně, který obsluhoval dodaný stroj, a [Jméno Příjmení] – správně [Příjmení], výkonného ředitele u žalované, který měl na starosti výrobu CNC strojů, jako svědků) měl soud za prokázané, že žalobkyně vytýkala žalované písemně i ústně krátce po předání stroje mnoho vad a nedodělků, které se žalovaná snažila odstraňovat, nejprve ve lhůtách sjednaných ve smlouvě (dle čl. 8.3 u vad bránících provozu do 3 pracovních dnů, u ostatních do 5 pracovních dnů od doručení reklamace), následně až po jejich uplynutí. Dopisem ze dne 6. 1. 2020 má soud prokázáno odstoupení žalobkyně od kupní smlouvy, přičemž dále se zabývá vytýkanými vadami. Provedeným dokazováním má za prokázané, že krátce po předání stroje (k tomu došlo 25. 8. 2019) byla k žádosti žalobkyně provedena revizním technikem p. [Příjmení] dne 9. 10. 2019 elektro revize se závěrem, že elektrická část dodaného zařízení není z hlediska bezpečnosti schopna provozu, přičemž strojní zařízení nebylo označeno výrobním štítkem, bylo zcela bez dokumentace, provedení rozvaděčů nebylo řemeslné, uložení vodičů bylo nepřehledné a jejich barevné označení nevyhovující, proto doporučil zařízení uvést mimo provoz. Na tuto zprávu žalovaná reagovala pouze dodáním výrobního štítku, jehož obsah však neodpovídal parametrům stroje ani době jeho výroby, následně dodala i návod k obsluze v papírové podobě, ovšem prohlášení o shodě se týkalo jiného stroje s jiným výrobním číslem, další závady označené v revizi „neodstranila“. Ani další revizní

zpráva vypracovaná [Jméno Příjmení] dne 21. 2. 2020 nepotvrdila odstranění vytýkaných nedostatků a zařízení nebylo opět schopné bezpečného provozu. Námitku žalované o podjatosti revizního technika soud neshledal důvodnou, neboť jmenovaného vyslechl jako svědka, který vypovídal objektivně, s určitou dávkou nepřesností vysvětlitelných větším časovým odstupem od popisovaných událostí, přičemž svědek není v žádném takovém vztahu k žalobkyni, který by zpochybňoval jeho věrohodnost. Dále má za to, že byla naplněna i další vytýkaná vada, konkrétně že žalovanou nebyly dodrženy lhůty, ve kterých měly být vady bránící provozu (3 dny) a ostatní vady (5 dnů) dle kupní smlouvy odstraněny. Další vadou bylo to, že stroj nemá sjednané vlastnosti – neomezené pálení (řezání) materiálu do tloušťky 20 mm, což deklarovala nabídka žalované, přičemž obě strany si to takto vykládaly. V uvedených vytýkaných vadách soud spatřuje podstatné i nepodstatné porušení kupní smlouvy, opravňující žalobkyni od ní odstoupit ve smyslu § 2106 odst. 1 písm. d) a § 2107 odst. 1 a 3 o. z., přičemž možnost odstoupit od kupní smlouvy si strany sjednaly přímo ve smlouvě (odst. 7.1, 7.2). Jelikož stroj byl žalobkyní převzat 25. 8. 2019 s tím, že nedodělky budou odstraněny do 4. 9. 2019, následně již dne 16. 9. 2019 jsou žalobkyní vytýkány vady, které se žalovaná snaží následně odstraňovat, následuje další vytýkání vad v říjnu a prosinci 2019 s náhradní lhůtou do konce roku 2019, ve které nebyly odstraněny, potom odstoupení žalobkyně dopisem ze dne 6. 1. 2020 bylo ve smyslu § 2111 o. z. učiněno včas a bez zbytečného odkladu. Při posuzování záležitostí spojených s kompresorem, který byl dodán žalobkyní (zda byl vadný a mohl způsobit vady dodaného stroje), soud postupoval dle § 2102 odst. 1 o. z., když s ohledem na výpovědi jednatelky žalobkyně a svědků [Příjmení] a [Příjmení] měl za prokázané, že žalovaná jako prodávající si ohledně kompresoru dodaného žalobkyní nevyměňovala žádné konkrétní vlastnosti, nezjišťovala jeho technický stav a nic proti jeho připojení ke stroji nenamítala (tedy nese odpovědnost za jeho použití), když nebylo ani prokázáno, že by kompresor způsobil některé vady žalobkyní vytýkané. Soud I. stupně nepřisvědčil ani námitce žalované o nemožnosti žalobkyně odstoupit od smlouvy pro nemožnost vrátit věc ve stavu, v jakém ji obdržela (ve smyslu § 2110 písm. b) a c) o. z.), neboť pokud od předání stroje žalobkyni došlo k výměně některých částí (např. filtrační jednotky), jednalo se o odstranění vad a bylo na žalované, jakým způsobem vadu odstraní. Nebyl prokázán žádný písemný ani ústní dodatek kupní smlouvy řešící zásadní změnu daného stroje, přičemž žalobkyně za změny technického řešení či dodání jiných částí či součástí žalované nic neplatila. Při posuzování synallagmatického charakteru uplatněného nároku vyšel soud I. stupně z ust. § 2993 o. z., a konstatoval, že v souvislosti s občanským zákoníkem platným od 1. 1. 2014 nemusí žalobce v žalobě vzájemnou podmíněnost vyjadřovat a je věcí žalovaného, zda vznesené námitku vzájemného plnění. Jelikož žalovaná požadavek na vrácení stroje řádným způsobem neuplatnila, je žalobní petit neobsahující povinnost žalobkyně k protiplnění v souladu s hmotným právem; pokud žalovaná poukázala na vzájemnou kompenzaci za užívání stroje žalobkyní a na opotřebení stroje, nejsou tyto skutečnosti podstatou vzájemné vázanosti plnění účastníků. Ke kompenzační námitce uplatněné žalovanou a spočívající v započtení servisního výjezdu společnosti [právnícká osoba], který byl vyúčtován žalované na částku 9 145 Kč fakturou ze dne 19. 8. 2019, soud I. stupně uzavřel, že k tomu došlo ještě před předáním stroje žalobkyní dne 25. 8. 2019, proto žalovaná nemůže požadovat zaplacení této částky po žalobkyni (navíc problém byl v seřízení stroje, což měla ve své režii žalovaná). Ke kompenzační námitce žalované, spočívající v opotřebení stroje a v prospěchu žalobkyně z jeho užívání, soud I. stupně uvedl, že se sice prolíná celým soudním řízením, žalovanou však byla řádně uplatněna až v jejím závěrečném návrhu. Nicméně tato namítaná pohledávka žalované, která je žalobkyní zpochybněna způsobem, který vyvolává potřebu šetření či dokazování k její existenci a výši, představuje ve smyslu § 1987 odst. 2 o. z. pohledávku nejistou a tedy nezpůsobilou k započtení. Soud I. stupně proto žalobě vyhověl a žalované uložil povinnost zaplatit žalobkyni částku, kterou dosud na kupní cenu uhradila, a to se zákonným úrokem z prodlení z částky 751 500 Kč (zaplacená část kupní ceny bez DPH) z důvodu prodlení žalované s její úhradou na základě výzvy žalobkyně. Zároveň soud I. stupně přiznal žalobkyni rovněž částku 1 200 Kč dle § 3 nařízení vlády č. 351/2013 Sb. (náklady spojené

s uplatněním pohledávky), neboť se jedná o vzájemný závazek podnikatelů. Úspěšné žalobkyni pak dle § 142 odst. 1 o. s. ř. přiznal plnou náhradu nákladů řízení v částce 391 939,06 Kč, podrobně vyčíslené.

3. Rozsudek napadla v celém rozsahu odvoláním žalovaná. V prvé řadě namítá vadu řízení, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, konkrétně že soud I. stupně odmítl v průběhu řízení sdělit svůj předběžný právní názor na věc, nicméně deklaroval nutnost aplikace ustanovení o tzv. synallagmatickém vztahu, respektive o vzájemné podmíněnosti nároků (viz poučení žalobkyně a její vyjádření z 30. 10. 2020 se změnou petitu). Na základě dotazu soudu ze dne 5. 5. 2022 o možnosti vynesení rozsudku bez osobní účasti účastníků, právní zástupce žalované telefonicky kontaktoval soud se záměrem dotazu na předběžný právní názor, byl přepojen na předsedkyni senátu Mgr. Michaelu Bílou, která mu výslovně sdělila, že bude rozhodováno dle ujednání o synallagmatickém právním vztahu. Následně však byl vydán překvapivý rozsudek, právní zástupce žalované se opětovně spojil se soudem a předsedkyní senátu mu bylo sděleno, že se právní úprava synallagmatického vztahu změnila a nebylo tak možné postupovat původním záměrem. Ze shora uvedeného tak žalovaná dovozuje netransparentnost postupu soudu, porušení práv účastníků. Dále žalovaná namítá neúplně zjištěný skutkový stav věci z důvodu neprovedení jí navrženého znaleckého posudku k posouzení tvrzených vad stroje, jeho aktuálního stavu a míry opotřebení či prospěchu získaného žalobkyní. Přitom mezi účastníky byl rozpor ohledně existence vad tvrzených žalobkyní, tato záležitost byla pro rozhodnutí klíčová a k jejímu posouzení nemá soud dostatečnou odbornost. Pokud žalovaná od počátku řízení vznášela argumentaci ohledně nutnosti zohlednění opotřebení stroje, potom při názoru soudu I. stupně, že nebyla žalovanou žádným procesním způsobem uplatněna, bylo povinností soudu v rámci jeho poučovací povinnosti na to žalovanou upozornit a vyzvat ji k doplnění tvrzení a označení důkazů (pokud naopak žalobkyni vyzýval soud k opravě petitu, vyvstává pochybnost ohledně rovnosti jeho přístupu k účastníkům; dále je zde pochybnost o správnosti vedení spisu, neboť z něho plyne pouze ručně psaný pokyn k přípravě přípisu – č. I. 52 spisu).
4. Dále žalovaná namítá, že soud I. stupně nepřihlédl k jí tvrzeným skutečnostem a že dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním. Konkrétně nereflektoval její námitku, že žalobkyně nikdy neuhradila celou kupní cenu (žalovaná se tak nemohla dostat do prodlení v souvislosti s odstraňováním tvrzených vad), dále rozpor jednání žalobkyně s dobrými mravy, argumentaci ust. § 2110 písm. d) o. z. kompenzovat žalované výhodu, která žalobkyni vznikla užíváním stroje, užívání stroje žalobkyní i po odstoupení od smlouvy (fakticky projevená vůle ve smluvním vztahu pokračovat) či porušení čl. 8.2 kupní smlouvy žalobkyní (používání originálních, náhradních a spotřebních dílů od žalované). Zároveň soud ignoroval značnou část důkazů svědčících ve prospěch žalované a nekriticky přihlížel pouze k tvrzením a důkazům žalobkyně. Pokud konkrétně stroj řezal plech s tloušťkou 20 mm s rychlostním omezením, nejde o žádnou vadu, ale o vlastnost stroje, která se odvíjí od žalobkyní koupeného levnějšího zdroje [právnícká osoba] (viz výpověď [tituly před jménem] [Příjmení], že rozdíl mezi zdroji a jejich omezení konzultoval se žalobkyní telefonicky po zaslání nabídky, jakož i samotná nabídka s alternativními zdroji). Vychází-li soud I. stupně z výpovědi svědka [Příjmení], že o omezení při pálení materiálu 20 mm se dozvěděl od výrobce zdroje [právnícká osoba] až v době stížnosti žalobkyně na přehřívání stroje, nic takového z výpovědi svědka neplyne. Navíc uvedená výtka ohledně omezeného řezání materiálu se objevila až v odstoupení od smlouvy z 6. 1. 2020. O účelovosti vznesené námítky svědčí i to, že omezená rychlost pálení při tloušťce materiálu 20 mm byla znatelná již v rámci zkušebního provozu. Vyhodnotil-li soud jako nevyhovující obě filtrace dodané žalovanou, dospěl k tomuto závěru bez jakéhokoliv odborného posouzení. Tendenci hodnocení spatřuje žalovaná i ohledně situace související se žalobkyní dodaným kompresorem, neboť po ní požadovala dodání takového kompresoru, který by byl provozuschopný, nezávadný a zajišťoval co nejčistší stlačený vzduch. Skutečnost, že z kompresoru uniká do zdroje olej, byla zjištěna ještě před předáním

stroje na základě posouzení společnosti [právnícká osoba] (zpráva z 8. 8. 2019). Pokud bylo sporné, jaké důsledky měl únik oleje do zdroje, měl soud za tímto účelem nechat vyhotovit znalecký posudek. Rovněž ohledně elektroinstalace stroje se jedná o tendenční a jednostranné hodnocení důkazů. Potřebná dokumentace, zejména návod k obsluze a údržbě stroje, byla od počátku dodána elektronicky v samotném stroji a nemohl být tedy problém stroj řádně v revizní zprávě označit. Původní štítek pak byl odstraněn z důvodu modifikace oprav stroje. Žalovaná i nadále vznáší pochybnost, zda v případě zprávy z října 2019 se jednalo o revizi předmětného stroje (chybějící identifikace, nesprávný údaj). Přestože byla zjištěna nezpůsobilost stroje k provozu, tento byl i nadále využíván žalobkyní, a to i po odstoupení od smlouvy. Jde-li o problematiku lhůt k opravě vad dle smlouvy, je z čl. 8.3 kupní smlouvy zřejmé, že před lhůtami stanovenými smlouvou má přednost dohoda smluvních stran, čehož bylo hojně využíváno (odkaz na konkrétní e-maily, výpověď svědka [Příjmení]). Tendenční hodnocení důkazů soudem I. stupně se týká mnoha případů hodnocení výpovědí jednatele žalované [tituly před jménem] [Příjmení] a svědka [Příjmení], jakož i odborné zprávy [tituly před jménem] [Jméno Příjmení] z 12. 10. 2020 předložené žalovanou (týkající se užívání stroje žalobkyní).

5. Žalovaná nesouhlasí ani s právním posouzením věci soudem I. stupně, který se ohledně charakteru vad ztotožnil se žalobkyní. Ovšem občanský zákoník ani kupní smlouva neznají takovou podstatnou vadu, která by spočívala v prodlení s odstraněním vad bránících v provozu zařízení (vadné elektro). Pokud měla žalobkyně za to, že vady elektro jsou významné a brání provozu zařízení, mohla od smlouvy odstoupit okamžitě (což neučinila), přičemž následným užíváním fakticky popřela existenci této vady. Vady uvedené v předávacím protokolu z 25. 8. 2019 byly odstraněny ve stanovené lhůtě (ani odstoupení o nich nerefereje). V případě vytčené vady spočívající v neschopnosti stroje řezat materiál tloušťky 20 mm při neomezené rychlosti, se ve smyslu shora uvedeného nejedná o vadu stroje. K dalším vadám uvedeným v odstoupení se žalovaná vyjádřila v závěrečném návrhu, přičemž soud I. stupně se s touto argumentací nevypořádal. Žalovaná proto uzavírá, že důvody uplatňované žalobkyní nelze aprobovat jako důvody pro platné odstoupení od smlouvy. Ani při vynaložení dostatečné péče nemohla žalovaná zjistit nevhodnost kompresoru (skrytá vada se projevila až po určitém čase v rámci zkušebního provozu). V případě námítky žalované o nemožnosti vrácení stroje v původním stavu se soud I. stupně věnoval pouze filtraci, ovšem ignoroval další změny na stroji (vniknutí oleje do zdroje, úprava systému ochrany hořáku proti kolizi, zásadní amortizace užíváním). Žalovaná rovněž nesouhlasí se závěrem soudu I. stupně ohledně posouzení námítky vzájemného plnění dle § 2993 o. z., neboť toto ustanovení nevymezuje konkrétně, co má být chápáno pod pojmem „vzájemné plnění“, tedy že by mělo jít výhradně o protiplnění ve formě předmětu kupní smlouvy a kupní ceny, a že by nemohly být vypořádány širší souvislosti zrušeného vztahu (odkaz na konkrétní komentářovou literaturu). Dle názoru žalované je třeba vypořádat veškeré okolnosti zrušeného vztahu, související bezprostředně s vydávaným předmětem, aby nedošlo k újmě žalované, na čemž ničeho nemění, že žalovaná jako vzájemné plnění nenamítla vrácení stroje (to navrhla sama žalobkyně v rámci úpravy petitu, na což soud I. stupně nijak nereagoval). Ohledně kompenzační námítky vznášela žalovaná argumentaci od počátku řízení, přičemž při jejím posuzování soud I. stupně pochybil jak procesně, tak i hmotněprávně. S odkazem na výklad pohledávky nejisté nebo neurčité ve smyslu § 1987 odst. 2 o. z. (dle citované rozhodovací praxe Nejvyššího a Ústavního soudu) spatřuje žalovaná pochybení v postupu soudu I. stupně, který se touto námítkou odmítl bez dalšího zabývat. Přitom žalobkyně své námítky proti vzájemné pohledávce žalované nedoložila odpovídajícími důkazy. Výklad § 1987 odst. 2 o. z. nesmí bránit poctivému a spravedlivému uspořádání vztahu mezi dotčenými stranami, což se týká zejména případů, kdy pohledávka žalobce i vzájemná pohledávka žalovaného vyplývají ze stejného právního vztahu (což je i tento konkrétní případ). Konečně žalovaná nesouhlasí ani se zamítnutím její kompenzační námítky ohledně částky 9 145 Kč, neboť ze servisní zprávy z 8. 8. 2019 společnosti [právnícká osoba] nelyne, že zdroj byl v pořádku a problém byl v seřízení stroje, naopak zdroj

byl zanesen olejem. Z uvedených důvodů proto žalovaná navrhovala změnu rozsudku a zamítnutí žaloby, popřípadě zrušení rozsudku a vrácení věci soudu I. stupně k dalšímu řízení.

6. Žalobkyně považovala odvolání za nedůvodné s tím, že představuje opakování tvrzení žalované z řízení před soudem I. stupně, je vnitřně nekonzistentní, s tvrzeními žalované pracuje jako s prokázaným faktem a formalisticky lpí na slovíčkaření. Z provedeného dokazování vyplynulo, že na dodaném zařízení byly vady, žalobkyně je reklamovala, žalovaná se je pokoušela odstraňovat (s drobnými výjimkami pozdě či neúspěšně), žalobkyně po opakovaném nedodržení lhůt dala žalované čas na jejich odstranění do konce roku 2019, a pokud k tomu nedošlo, odstoupila od smlouvy. Pakliže poté byla stranami dohodnuta další lhůta, během které měla žalovaná vady odstranit a učinit zařízení provozuschopné, byla žalobkyně ochotna vztah narovnat. Pokud ohledně dodané filtrace zpráva společnosti [právnícká osoba]. uvádí, že nejde o filtrační zařízení, ale jakýsi paskvil, zřejmě kombinaci cyklonu s ventilátorem, odpovídá to výpovědi svědka [Příjmení], že filtr pracoval na principu cyklonového odlučovače. Žalobkyně reklamovala, že zařízení nedosahuje deklarované rychlosti řezání, když i z nabídky žalované žádné takové omezení nevyplývalo. Omezení rychlosti žalovaná zjistila (dle tvrzení svého výrobního ředitele) až k dotazu položenému v reakci na reklamaci žalobkyně; uvedené vyplývá z e-mailu p. [Příjmení] z 24. 10. 2019 a jediná nepřesnost v odůvodnění rozsudku spočívá v tom, že uvedenou skutečnost měl p. [Příjmení] vypovědět. Tvrzení o nemožnosti neomezeného řezání materiálu o tloušťce 20 mm se neobjevilo poprvé až v odstoupení od smlouvy, ale v e-mailu z 23. 10. 2019. Ohledně filtrace žalobkyně vytкнуła vadu, žalovaná vadnou věc nahradila, jednalo se tedy o standardní reklamaci vadného plnění, nikoliv uzavření bezplatné inominátní smlouvy. Dokumentaci (prohlášení o shodě, respektive o vlastnostech či splnění norem) žalovaná nedodala ani k jedné filtraci. Žalobkyně nesouhlasí ani s názorem žalované o tendenčním výkladu vadnosti stroje z hlediska elektrozávad, když revizní technik je odbornou autorizovanou osobou. Nebylo pak prokázáno, že návod k obsluze a údržbě byl dodán v elektronické podobě v paměti stroje, navíc tyto dokumenty žalovaná zaměňuje s další povinnou dokumentací. Vyjádření revizního technika se týkalo technické dokumentace stroje (kde by bylo například zakreslení zapojení elektroinstalace stroje) a nesrovnalostí v prohlášení o shodě. Pochybnosti žalované o totožnosti stroje uvedené v revizní zprávě byly jednoznačně vyvráceny. Závěr soudu o nepravdivosti tvrzení žalované, že od ledna 2020 nebyla ke stroji vpuštěna, je správný, pouze se netýká výpovědi [tituly před jménem] [Příjmení], ale svědka [Příjmení]. Závěry soudu I. stupně ohledně antikolizního systému odpovídají řádnému hodnocení důkazů. Žalovanou předložená zpráva [tituly před jménem] [Příjmení] o intenzivním užívání stroje žalobkyní byla postavena na manipulativních závěrech a v ní stanovená vymyšlená doba provozování stroje byla vyvrácena. Namítá-li žalovaná, že žalobkyně mohla a měla od kupní smlouvy odstoupit z důvodu elektrozávad již v říjnu 2019, nebylo jejím primárním zájmem smlouvu rušit, proto žalované opakovaně poskytovala šanci vady odstranit. Není pravdivé tvrzení žalované, že vady v předávacím protokolu z [datum] byly odstraněny, neboť dokumentaci nikdy nedodala, stejně i potvrzení o splnění emisních norem k jednotlivým filtracím, jakož ani řádné prohlášení o shodě. Cenová nabídka žalované jasně deklarovala technické parametry, tedy i rychlost řezání, přičemž z této nabídky ani z pozdější komunikace nevyplývalo, že by rychlost měla být vázána na tloušťku páleného materiálu; jednotlivé zdroje byly od sebe odlišeny tloušťkou materiálu, kterou byly schopny pálit. Pakliže soud I. stupně učinil závěr, že odstoupení od smlouvy bylo z jakéhokoli důvodu učiněno platně, je nehospodárné zkoumat existenci dalších vad. Žalovaná po dohodě použila kompresor žalobkyně a neměla k tomu žádné výhrady; odvolací tvrzení žalované o jejích požadavcích na kompresor jsou nepravdivá. Navíc kontrolou zdroje z února 2020 bylo prokázáno, že k poškození zdroje nedošlo. Pokud z kompresoru drobně unikal olej (což nebylo nade vši pochybnost prokázáno), projevilo se to na vyšší spotřebě spotřebního materiálu placeného žalobkyní; nicméně se ukázalo, že ta byla způsobena špatným seřízením stroje žalovanou. Navíc záležitosti spojené s kompresorem nijak nesouvisí s vadami vytčenými žalobkyní. Jelikož veškeré změny na stroji byly činěny žalovanou v důsledku reklamací žalobkyně, nic nebránilo uplatnění

nároku žalobkyně v tomto řízení. V řízení pak nebylo prokázáno, že by stroj byl výrazně průmyslově využíván, když po zjištění závad elektro byl používán pouze způsobem, aby mohla žalovaná vady opravovat (výpovědi jednatelek žalobkyně p. [Příjmení] a svědka p. [Příjmení]). Pokud jde o problematiku vzájemného plnění dle § 2993 o. z., vrácení stroje nebylo v řízení sporné, sama žalovaná přiznává, že vzájemné plnění nenamítala, přičemž žalobkyně se vzájemnosti plnění nebránila, z opatrnosti petit takto formulovala, ovšem bez aktivity žalované k tomu není důvod. Závěr soudu I. stupně o kompenzační námitce, tedy že jde o pohledávku nejistou a k započtení nezpůsobilou, je v souladu s výsledky dokazování, když nebylo prokázáno, že by se žalobkyně na úkor žalované obohatila intenzivním a dlouhodobým užíváním stroje. Jediný důkaz nabídnutý žalovanou, a to odborná zpráva [tituly před jménem] [Příjmení], byla vyvrácena. Žalovaná neprokázala opotřebení, natož výši údajné pohledávky. S kompenzační námitkou ohledně nákladů servisního výjezdu (9 145 Kč) se soud řádně vypořádal.

7. Odvolání bylo podáno včas, oprávněnou osobou a je přípustné (§ 204 odst. 1 a § 201 o. s. ř.). Podle § 212 o. s. ř. přezkoumal odvolací soud rozsudek soudu I. stupně v celém rozsahu a dospěl k závěru, že odvolání žalované není důvodné.
8. Podle § 212a odst. 5 o. s. ř. odvolací soud též přihlédne k vadám uvedeným v § 229 odst. 1, § 229 odst. 2 písm. a) a b) a § 229 odst. 3. K jiným vadám řízení před soudem I. stupně přihlíží odvolací soud, jen když mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci a jestliže za odvolacího řízení nemohla být sjednána náprava.
9. Tvrdí-li žalovaná vadu řízení související s přípisem soudu I. stupně ze dne 5. 5. 2022 [Anonymizováno] (č. l. 255 spisu), plyne z něho pouze tolik, že soud je schopen rozhodnout ve věci a posoudit konkrétně specifikované záležitosti bez provádění navrženého znaleckého posudku, účastníci byli proto poučeni dle § 119a o. s. ř., byli vyzváni k případnému zaslání písemných závěrečných návrhů a ke sdělení, zda souhlasí s rozhodnutím bez jejich osobní účasti, která není nutná. Naznačený procesní postup (samozřejmě nikoliv způsob rozhodnutí) byl zřejmý a nebyl žádný důvod, aby právní zástupce žalované jakkoli telefonicky zjišťoval právní názor soudu na rozhodnutí ve věci. Žalované ani jejímu právnímu zástupci nic nebránilo ani v tom, aby se k následně nařízenému jednání osobně dostavili. Pokud žalovaná v odvolání dále uvádí, že předsedkyně senátu soudu I. stupně Mgr. Michaela Bílá právnímu zástupci žalované sdělila, že bude rozhodováno dle ujednání o synallagmatickém právním vztahu, vyžádal si odvolací soud písemné stanovisko jmenované předsedkyně senátu, ze kterého plyne, že skutečně s právním zástupcem žalované telefonicky v té době hovořila, nicméně nesdělovala, jak na problematiku synallagmatického plnění nahlíží a jak jí bude v dané věci řešit (na obsah dalšího telefonátu s právním zástupcem žalované si pak již nevzpomíná). Dovozuje-li žalovaná v odvolání, že soud I. stupně dospěl k určitému právnímu hodnocení věci, proto účastníkům rozeslal výzvu z 5. 5. 2022, nicméně následně shledal svůj původní záměr způsobu rozhodnutí chybným a na poslední chvíli ho změnil a žalobě vyhověl, jedná se o nepodložené spekulace nemající žádnou oporu v obsahu spisu. Odvolací soud tak neshledal v argumentaci žalované žádnou vadu řízení před soudem I. stupně, natož takovou, která by mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci.
10. Z obsahu spisu (č. l. 52 p. v.) plyne ručně psaný přípis soudu I. stupně (není tak správné tvrzení žalované v odvolání, že se jedná pouze o ručně psaný pokyn k přípravě přípisu), adresovaný právnímu zástupci žalobkyně, znějící takto: „Vzhledem k synallagmatickému vztahu uveďte žalobní petit do souladu s daným typem žalobního nároku.“ Na tuto výzvu žalobkyně reagovala podáním ze dne 30. 10. 2020 (č. l. 58 spisu), kde uvedla argumentaci k tomu, že od 1. 1. 2014 není nutné charakter synallagmatického vztahu promítat do žalobního petitu (i s odkazem na citaci odborné literatury). Dále žalobkyně uvedla, že od okamžiku odstoupení nabízí žalované předmět koupě k převzetí oproti vrácení kupní ceny, proto je žalobní petit formulován jako prosté uložení povinnosti žalované zaplatit částku odpovídající kupní ceně. Pro případ, že by žalovaná vnesla námitku vzájemného plnění, navrhla vydání rozsudku zahrnující tuto vzájemnost plnění (zaplacení částky 909 315 Kč s příslušenstvím oproti převzetí CNC pálícího

pracoviště). Pokud dle odůvodnění napadeného rozsudku žalovaná námitku vzájemného plnění ohledně vydání CNC pálicího zařízení nevznesla (což ani v odvolání nezpochybnuje), nebyl důvod, aby soud I. stupně o takovém žalobním petitu rozhodoval. Proto ani v této souvislosti odvolací soud neshledal vadu řízení, a nic tak nebránilo tomu, aby rozsudek soudu I. stupně přezkoumal po věcné stránce.

11. Soud I. stupně v odůvodnění napadeného rozsudku uvádí stanoviska obou procesních stran, následně podrobně zjištění učiněná z provedených důkazů, na jejichž základě činí závěr o skutkovém stavu věci (bod 32. odůvodnění), a to ve spojení s hodnocením významu a věrohodnosti jednotlivých důkazních prostředků obsaženým v bodě 33. odůvodnění. Zpochybnuje-li žalovaná toto hodnocení důkazů s poukazem na jednostrannost a tendenčnost v její neprospěch, je tato její argumentace založena spíše na popisu drobných nesrovnalostí obsažených v odůvodnění rozsudku (viz např. zjištění o tom, kdy a jakým způsobem se svědek [Příjmení] dozvěděl o rychlosti řezání plechu o tloušťce 20 mm, což skutečně neplyne z jeho výpovědi, ale z jeho e-mailu z 24. 10. 2019, jak poukazuje správně ve svém vyjádření žalobkyně). Odvolací soud tak proti skutkovým závěrům soudu I. stupně, které byly pro jeho rozhodnutí klíčové, zásadně žádné výhrady nemá.
12. Proto může v první řadě přisvědčit hodnocení důkazů soudem I. stupně ohledně poptávky žalobkyně ze dne 15. 4. 2019 a nabídky žalované rovněž ze dne 15. 4. 2019, vedoucí k uzavření kupní smlouvy ze dne 21. 5. 2019, jejímž předmětem bylo CNC pálicí pracoviště blíže specifikované v příloze č. 1 smlouvy za kupní cenu 1 010 350 Kč. Pakliže popis předmětu kupní smlouvy v příloze č. 1 koresponduje s nabídkou žalované, přičemž z výpovědi jednatelů smluvních stran vyplývá, že předmětem kupní smlouvy byl stroj se základním zdrojem od výrobce [právníká osoba], schopný pálit tloušťku plechu 1-20 mm, potom takový předmět smlouvy měl disponovat vlastnostmi v nabídce žalované (v této souvislosti není významné, jak argumentovala žalovaná, že její nabídka byla časově omezena do 16. 5. 2019 a kupní smlouva byla uzavřena až následně). Byla-li v uvedené nabídce žalované v rámci tzv. základních parametrů uvedena maximální rychlost 25 000 mm/minuta a pracovní rychlost 6 000 mm/minuta, aniž by z takové nabídky vyplývalo omezení rychlosti ve vztahu k tloušťce páleného plechu, mělo dodané zařízení těmito parametry disponovat, a to i za situace, kdy v rámci specifikace předmětu smlouvy v příloze č. 1 zde tyto 2 parametry výslovně uvedeny nebyly. Soud I. stupně totiž důvodně vyhodnotil jako nepravdivou (nevěrohodnou) výpověď jednatele žalované [tituly před jménem] [Příjmení] o tom, že žalobkyni před uzavřením kupní smlouvy upozorňovali na omezení řezání u zvoleného zdroje, neboť teprve po uzavření kupní smlouvy v souvislosti s reklamacemi žalobkyně si žalovaná u výrobce zdroje společnosti [právníká osoba] daný parametr ověřovala; e-mail [Jméno Příjmení] z 24. 10. 2019 o telefonátu s firmou [právníká osoba], následující po předchozím e-mailu žalobkyně z 23. 10. 2019 obsahující žádost o vysvětlení, proč dodaný stroj neodpovídá parametrům dle cenové nabídky (dělení materiálu 1-20 mm bez omezení), zatímco v návodu se uvádí zatěžovatel 100 % - 12 mm a zatěžovatel 60 % 20 mm.
13. Po právní stránce je třeba tuto problematiku posoudit dle § 2095 o. z., podle kterého prodávající odevzdá kupujícímu předmět koupě v ujednaném množství, jakosti a provedení. Nejsou-li jakost a provedení ujednány, plní prodávající v jakosti a provedení vhodných pro účel patrný ze smlouvy; jinak pro účel obvyklý. Podle § 2099 odst. 1 věta první o. z. věc je vadná, nemá-li vlastnosti stanovené v § 2095 a § 2096 o. z. V daném případě žalovanou deklarovaná pracovní rychlost zařízení 6 000 mm/minuta, bez omezení ohledu na šířku páleného plechu, představuje ujednanou vlastnost (jakost) předmětu koupě.
14. Podle § 583 o. z. jedná-li někdo v omylu o rozhodující okolnosti a byl-li v omyl uveden druhou stranou, je právní jednání neplatné. Omyl je založen na nesprávné představě jednatelce o určité skutečnosti týkající se jeho právního jednání. Omyl se může týkat jakékoli skutečnosti významné pro provedení právního jednání, zejména jeho právního důvodu, osoby, vůči níž jednatelce projevuje svou vůli, či předmětu právního jednání, kdy dochází buď k záměně totožnosti

předmětu nebo jeho vlastností. Jednání v omylu je vždy nevědomé. Pokud účastník projevuje vědomě jinou vůli, než jakou skutečně má, nejedná se o omyl, ale o simulované právní jednání, případně o vnitřní výhradu. Účastník je uveden v omyl druhou stranou, pokud má jeho omyl původ v činnosti druhé strany. Není přitom významné, o jakou činnost se jedná a v čem spočívá, stejně tak není významné, zda si byla druhá strana vědoma, že svým jednáním omyl jednatel vyvolala. Omyl účastníka může být vyvolán především tím, že druhá strana poskytne jednateli nesprávnou informaci. Činnost druhé strany nemusí být přímo zaměřena na jednatel (omyl jednatel může být například důsledkem údajů uvedených v internetové prezentaci druhé strany). Na závěru, že byl omyl vyvolán druhou stranou, se nic nemění ani tehdy, pokud byla druhá strana v dobré víře, že její jednání odpovídá skutečnosti nebo že informace, které poskytuje, jsou pravdivé. U druhé strany se nevyžaduje žádná forma zavinění (tedy ani nevědomá nedbalost), naopak platí, že pokud by druhá strana uvedla jednatel v omyl vědomě (úmyslně), jednalo by se o podvodné (listivé) jednání, které činí omyl jednatel právně relevantním i ve vztahu ke skutečnostem, které nejsou pro provedení právního jednání rozhodující ve smyslu § 584 odst. 2 o. z. (shodně Lavický P. a kolektiv, Občanský zákoník I., Obecná část § 1 – 654, komentář, 2. vydání, Praha, C. H. Beck, 2022, komentář k § 583).

15. Na základě podaného výkladu nemůže odvolací soud přisvědčit názoru soudu I. stupně, že žalovaná nemohla uvést žalobkyni v omyl ohledně neomezené rychlosti řezání plechu s odůvodněním, že tuto informaci v době uzavření kupní smlouvy neměla, neboť vědomost žalované jakožto prodávající o nesprávnosti vlastnosti jí nabízené a prodávané věci není významná. Jelikož uvedená nesprávná informace představuje omyl podstatný, když pro uvedený nedostatek předmětu koupě žalobkyně rovněž odstoupila od kupní smlouvy (tedy při takových vlastnostech neměla o předmět koupě zájem), zároveň nejde o omyl omluvitelný, který si žalobkyně způsobila sama svým jednáním či neopatrností (jak plyne z provedeného dokazování, s CNC pálicím zařízením neměla sama vlastní zkušenosti) a důvodně vycházela z informací od žalované jakožto od profesionála v dané oblasti, a této neplatnosti právního jednání z důvodu omylu se dovolala (v průběhu řízení, konkrétně při jednání dne 7. 9. 2021), dospívá odvolací soud dle § 583 o. z. ve spojení s § 586 odst. 1 o. z. k závěru o neplatnosti uzavřené kupní smlouvy z důvodu omylu v jejím předmětu (jak argumentovala žalobkyně i při odvolacím jednání).
16. Je-li kupní smlouva neplatná, nevyvolává předpokládané právní účinky a nepřichází v úvahu, aby od ní bylo odstoupeno. Nicméně důsledky neplatné smlouvy na straně jedné a odstoupení od platné smlouvy na straně druhé jsou obdobné a znamenají vypořádání stran smlouvy podle zásad o bezdůvodném obohacení (srovnej § 2991 odst. 2 a § 2993 o. z.). Proto odvolací soud považuje za vhodné vyjádřit se rovněž k závěrům soudu I. stupně týkajícím se odstoupení žalobkyně od uzavřené kupní smlouvy pro její vady.
17. Z dopisu žalobkyně ze dne 6. 1. 2020 jsou zřejmé nedostatky (vady), které jsou vytýkány a pro které od kupní smlouvy odstupuje. Jedním z těchto vytčených nedostatků je i neschopnost zařízení zvládat dělení materiálu o tloušťce 1-20 mm bez omezení, přičemž žalovaná tento nedostatek neodstranila. S ohledem na shora uvedené závěry týkající se žalovanou deklarovaných vlastností zařízení v nabídce je věcně správný závěr soudu I. stupně, že jde o vadu zařízení, která představuje (s přihlédnutím k již shora učiněným závěrům o významu daného parametru pro používání zařízení) podstatné porušení smlouvy s právem na odstoupení od smlouvy dle § 2106 odst. 1 písm. d) o. z.
18. To samé platí ohledně závěru soudu I. stupně o elektro vadách zařízení, které byly učiněny na základě zprávy o revizi elektrické části strojního zařízení, včetně kontroly, ze dne 9. 10. 2019, vypracované revizním technikem [Jméno Příjmení], ve spojení s jeho následnou zprávou ze dne 21. 2. 2020 (obsah obou zpráv je podrobně popsán v bodě 10. a 11. odůvodnění napadeného rozsudku) a jeho svědeckou výpovědí zachycenou v bodě 31. odůvodnění rozsudku. Jelikož dle správného zjištění soudu I. stupně nebyl prokázán žádný bližší vztah tohoto revizního technika k žalobkyni, se kterou je pouze v obchodním vztahu (provádí pro ni revize elektrických zařízení),

není dán žádný konkrétní důvod pochybovat o věrohodnosti výpovědi tohoto svědka, ani o objektivitě jím podaných zpráv. Protože se zároveň jedná o osobu odborně způsobilou k posouzení stavu elektrických zařízení, nemá odvolací soud důvod zpochybňovat ani věcný obsah zpráv podaných tímto revizním technikem (k tomu nepostačuje pouze poukaz žalované na jeden nesprávný údaj obsažený ve zprávě, týkající se identifikace zařízení, neboť je nepochybné, že reálně byl posuzován skutečně předmět kupní smlouvy) a odborné závěry plynoucí z jeho svědecké výpovědi. Pokud tedy z prvotní revizní zprávy z 9. 10. 2019 plynou konkrétní zjištěné nedostatky na elektrozařízení se závěrem, že elektrická část strojního zařízení není z hlediska bezpečnosti schopna provozu, tuto zprávu jednatelka žalobkyně následně zasílá žalované s dotazem na platnost sjednaného termínu odstranění vad 17. 10. 2019, [Jméno Příjmení] za žalovanou tento termín potvrzuje, přičemž z následné zprávy revizního technika [Jméno Příjmení] z 21. 2. 2020 (tedy po odstoupení žalobkyně od kupní smlouvy) plyne, že zařízení bylo doplněno o výrobní štítek a byl předložen návod k obsluze a údržbě, nicméně veškeré závady odstraněny nebyly a navíc vznikly závady na zařízení nové, vzhledem k nimž nepovažuje strojní zařízení za schopné bezpečného provozu, jedná se bezpochyby o vadu předmětu smlouvy, a to vadu mající za následek podstatné porušení smlouvy, pro kterou žalobkyni dle § 2106 odst. 1 písm. d) o. z. vzniklo právo na odstoupení od smlouvy. Pokud jej realizovala dopisem ze dne 6. 1. 2020, na právních účincích tohoto odstoupení od smlouvy ničeho nemění ochota žalobkyně narovnat vztah se žalovanou v případě, že by došlo dodatečně k odstranění vytýkaných vad (to však nenastalo).

19. Pokud soud I. stupně dále jako důvod pro odstoupení od smlouvy považuje podstatné porušení smlouvy spočívající v tom, že vady bránící provozu a ostatní vady nebyly odstraněny ve lhůtách dle kupní smlouvy (3 dny, resp. 5 dnů), lze přisvědčit odvolání žalované, že porušení této smluvní povinnosti není samo o sobě vadou (viz ust. § 2099 odst. 1 o. z., a vymezení vadnosti věci). Byť důvodem pro odstoupení od smlouvy mohou být nejen vady věci, ale i jiná porušení smlouvy (srovnej § 2001 a násl. o. z.), týká se uvedená smluvní úprava lhůt k odstranění vad věci. Proto je třeba uvedený závěr o nedodržení těchto lhůt hodnotit ve spojení s dalšími skutkovými závěry soudu I. stupně obsaženými zejména v bodě 32. odůvodnění rozsudku, ze kterých plyne, které další vady byly zjištěny, žalobkyní reklamovány a žalovanou do okamžiku odstoupení od smlouvy nebyly odstraněny. Namítá-li pak žalovaná, že dle obsahu kupní smlouvy (čl. 8.3) si smluvní strany mohly dohodnout i jinou lhůtu k odstranění vad, přičemž na podporu toho důvodně odkazuje i na četnou e-mailovou korespondenci smluvních stran obsahující domluvy o konkrétních termínech odstraňování vad žalovanou, je pro závěr o důvodnosti odstoupení žalobkyně pro další vady významné, zda k odstranění vytýkaných vad v dohodnutých lhůtách došlo či nikoliv. Za takovou (neodstraněnou) vadu lze v souladu se závěry soud I. stupně považovat nedoložení dokumentace a prohlášení o shodě k vyměněné filtraci k zařízení (první filtrace nevyhovovala pro vysokou kouřivost – viz stížnosti vlastníka objektu, ve kterém byla žalobkyně v nájmu), což potvrdil i svědek [Příjmení] s tím, že vyměněná filtrace byla pouze prototypem. Byť žalovaná předložila sdělení Ministerstva životního prostředí, že na dodaný druh zařízení (CNC řezací stroje na dělení kovů) se nevztahují žádné požadavky na odtah nečistot, potom pokud dodané zařízení filtraci obsahovalo, mělo být s ohledem na požadavky plnící zejména ze zákona č. 102/2001 Sb. opatřeno potřebnými informacemi vztahujícími se k bezpečnosti výrobku. S ohledem na tyto opakované nedostatky lze nedodání nezbytné dokumentace k nové filtraci považovat za podstatné porušení smlouvy dle § 2106 o. z.
20. Soud I. stupně pak v bodě 43. odůvodnění rozsudku dospěl rovněž ke správnému závěru, že žalobkyně odstoupila od kupní smlouvy včas a bez zbytečného odkladu ve smyslu § 2111 o. z. a § 2112 odst. 1 o. z., když správně přihlédl k datu převzetí stroje 20. 8. 2019 a následnému vytýkání, řešení a odstraňování vad, s poslední lhůtou k jejich odstranění do konce roku 2019, po jejímž uplynutí následuje bezprostředně odstoupení od smlouvy dne 6. 1. 2020. Namítá-li žalovaná, že žalobkyně mohla od kupní smlouvy odstoupit bezprostředně po obdržení první zprávy o elektro

revizi ze dne 9. 10. 2019, lze opět poukázat na shora uvedenou komunikaci stran zachycující prvotní zájem žalobkyně na odstranění vytýkaných vad a zájem žalované o jejich odstranění, k čemuž však nedošlo.

21. Záležitosti spojené s kompresorem dodaným žalobkyní neměly na shora uvedené závěry o vadách, pro které bylo shledáno důvodné odstoupení žalobkyně od kupní smlouvy (parametry dodaného zařízení, vady elektrozařízení, dokumentace k filtraci), žádný vliv, proto odvolací soud nepovažoval za potřebné se touto záležitostí a odvolací argumentací žalované zabývat.
22. V bodě 45. odůvodnění rozsudku se soud I. stupně řádně vypořádal i s námitkou žalované, že žalobkyně jako kupující nemohla od smlouvy odstoupit, protože nemůže věc vrátit ve stavu, v jaké ji obdržela (§ 2110 o. z.). Zde soud I. stupně vyšel z důkazně podloženého závěru, že pokud v době od předání stroje žalobkyni došlo k výměně některých částí (filtrační jednotka, úprava, resp. dodání antikolizního systému), nejednalo se o klientský požadavek žalobkyně (jak namítá žalovaná), ale řešení nedostatků zařízení vytýkaných žalobkyní. Soud I. stupně rovněž správně uvádí, že se nijak nezměnila podstata dodaného zařízení, který byl předmětem kupní smlouvy, a proto stav zařízení nebránil ve smyslu § 2110 o. z. tomu, aby žalobkyně od kupní smlouvy odstoupila.
23. Na závěr o důvodnosti odstoupení žalobkyně od kupní smlouvy by neměla žádný vliv ani skutečnost, že žalobkyně neuhradila celou kupní cenu dle uzavřené smlouvy (pouze částku 909 315 Kč), když navíc z obsahu spisu plyne, že zařízení mělo být doplaceno až v roce 2020, jak plyne z e-mailu jednatele žalované z 18. 12. 2019 a opravného daňového dokladu č. [hodnota] – dobropis původní faktury č. [hodnota] na doplatek kupní ceny 101 035 Kč (čl. 115-117 spisu). To samé platí i pro tvrzení žalované, že žalobkyně porušila čl. 8.2. kupní smlouvy, protože nepoužívala originální a spotřební díly od žalované (čímž byla dle tohoto smluvního ujednání podmíněna záruka za jakost), neboť v daném případě odpovídá žalovaná za vady, pro které žalobkyně důvodně odstoupila od smlouvy, přímo na základě zákonné úpravy odpovědnosti za vady dle § 2099 a násl. o. z. (tedy bez ohledu na poskytnutou záruku za jakost). Konkrétně podle § 2100 odst. 1 o. z. právo kupujícího z vadného plnění zakládá vada, kterou má věc při přechodu nebezpečí škody na kupujícího, byť se projeví až později; shora prokázané vady ke dni předání stroje žalobkyni existovaly, byly případně i žalovanou odstraňovány (záležitosti spojené s vadami elektro a filtrace), avšak nikoliv zcela úspěšně.
24. Shora uvedené závěry tedy znamenají, že ať již by byla kupní smlouva uzavřená účastníky platná a žalobkyně od ní důvodně odstoupila, či ať by byla dle závěru odvolacího soudu neplatná pro uvedení žalobkyně v omyl, nastupuje vypořádání účastníků takové zrušené či neplatné smlouvy podle zásad o bezdůvodném obohacení dle § 2993 o. z. Postupem dle tohoto ustanovení se soud I. stupně řádně zabýval v bodě 47. odůvodnění rozsudku, když správně poukázal na to, že dle tohoto ustanovení žalobce od 1. 1. 2014 nemusí v žalobě vyjadřovat vzájemnou podmíněnost plnění. Jelikož žalovaná žádnou námitku vzájemného plnění (tedy požadavek na vrácení stroje) nevznesla, soud I. stupně správně o žádném vzájemném plnění nerozhodoval (rovněž tak úprava petitu žalobkyní v podání ze dne 30. 10. 2020 byla učiněna pouze pro případ vznesení námítky vzájemného plnění žalovanou). Přitom vrácení stroje žalobkyní žalované jakožto základní vypořádání vzájemných plnění ve smyslu § 2993 o. z. je nepochybně možné, proto nepřichází v úvahu postup dle § 2999 o. z. spočívající v poskytnutí peněžité náhrady. Navíc pokud žalovaná nevznesla námitku vzájemného plnění ohledně vrácení stroje, nebyl důvod, aby se soud I. stupně v rámci vzájemnosti plnění zabýval pouze dílčí záležitostí tvrzenou žalovanou týkající se opotřebení stroje; přitom žalovaná ani žádný konkrétní peněžní požadavek ve formě námítky vzájemného plnění neuplatnila. Soud I. stupně pak nepochybil ani procesně, pokud žalovanou o uplatnění takového nároku nepoučil, neboť by se jednalo o nepřípustné poučování zasahující již do hmotněprávní roviny. Případný není ani poukaz žalované v odvolání na komentářovou literaturu týkající se záležitosti související se zástavním právem váznoucím na předmětu zrušené kupní smlouvy, neboť jde o skutkově odlišnou situaci od projednávané věci. Soud I. stupně proto

správně neposuzoval argumentaci žalované ohledně zohlednění opotřebení (amortizace) stroje ve smyslu § 2993 o. z., ale jako námitku kompenzační (bod 49. odůvodnění).

25. Zde správně vyšel z ust. § 1987 odst. 2 o. z., podle kterého pohledávka nejistá nebo neurčitá k započtení způsobilá není. Pokud žalovaná ke svému tvrzení o intenzivním užívání zařízení žalobkyní předložila odbornou zprávu [tituly před jménem] [Jméno Příjmení] ze dne 12. 10. 2020, soud I. stupně v bodě 33. odůvodnění rozsudku na jeho závěr naprosto správně uzavřel, že závěrům této zprávy nepřikládá žádnou váhu, neboť posuzovatel konkrétní stroj, který je předmětem řízení, vůbec neviděl, vycházel pouze z fotodokumentace, typizovaných parametrů strojů a jeho závěry jsou v hypotetické rovině. Dovolává-li se pak žalovaná vypracování znaleckého posudku, který by kromě případných vad zařízení posoudil i míru jeho opotřebení, potom pokud pro závěry o nároku žalobkyně nebylo vypracování takového znaleckého posudku potřebné, potom jeho vypracování pouze pro účely stanovení případné amortizace stroje by bylo z hlediska předmětu řízení vymezeného žalobou nevhodné. Pokud byl předmět kupní smlouvy žalobkyní po jeho předání dne 25. 8. 2019 užíván, žalobkyně měla (mohla mít) z jeho užívání určitý užitek (zejména pálením plechu pro svoji potřebu, jak plyne z výpovědi jednatelek žalobkyně a pana [Příjmení]), a pokud tímto užíváním stroje docházelo i k jeho určitému opotřebení, jedná se o zcela obvyklou situaci spojenou s koupí a užíváním takové věci (na druhé straně žalovaná obdržela peněžní prostředky ve formě zaplacení části kupní ceny a také z nich mohla mít další užitek). Zároveň z výpovědi jednatelek žalobkyně i pana [Příjmení] plyne, že žalobkyně stroj využívala ke své podnikatelské činnosti pouze krátce do první elektro revizní zprávy [Jméno Příjmení] z 9. 10. 2019 (tedy cca 1,5 měsíce), poté v zásadě již pouze v souvislosti s odstraňováním vad žalovanou (jiný relevantní důkaz o rozsahu užívání proveden nebyl; takovým není např. stav znečištění stroje plynoucí z dalších výpovědí či fotografií). Ze shora citované právní úpravy vypořádání smuvních stran neplatné či zrušené smlouvy (§ 2993 a § 2999 o. z.) je zřejmé, že její podstatou je vrácení vzájemných plnění, v případě užívané věci v určitém stavu, aniž by za takové (obvyklé a běžné) opotřebení měla být poskytována náhrada. Poukazuje-li tedy žalovaná v odvolání na výklad ust. 1987 odst. 2 o. z. zejména ve smyslu judikatury Nejvyššího soudu (sp. zn. 28 Cdo 5711/2017, 26 Cdo 4795/2017, 31 Cdo 684/2020 či 21 Cdo 833/2021) s tím, že takový výklad nesmí bránit poctivému a spravedlivému uspořádání vztahů mezi dotčenými stranami a že vznikne-li z téhož vztahu více vzájemných pohledávek, odpovídá zpravidla rozumnému uspořádání poměrů mezi stranami, aby tyto pohledávky byly vzájemně započitatelné, potom konkrétní okolnosti projednávané věci shora rozvedené svědčí o správnosti závěru soudu I. stupně, že případná pohledávka žalované vůči žalobkyni z titulu amortizace zařízení je nejistá, a to jak z hlediska jejího vzniku, tak i její případné výše, přičemž k jejímu popření žalobkyní došlo na základě konkrétních tvrzení a důkazů provedených v řízení. Jde-li o argument žalované vycházející z vhodnosti vypořádání vzájemných pohledávek vzniklých z jednoho vztahu, lze zmínit i shora uvedené závěry o synallagmatickém vztahu, přičemž v rámci tohoto řízení není rozhodováno ani o povinnosti žalobkyně k vrácení stroje žalované. Tě přitom nic nebrání v tom, aby po případném převzetí stroje a seznámení se s jeho stavem uplatnila již věcně specifikovaný a konkrétně vyčíslený nárok samostatnou žalobou (jak zmiňuje i soud I. stupně).
26. S druhou kompenzační námitkou žalované týkající se částky 9 145 Kč za servisní výjezd společnosti [právnícká osoba]. se soud I. stupně správně vypořádal v bodě 48. odůvodnění rozsudku tak, že k tomu došlo ještě v době před předáním zařízení žalobkyni.
27. Shora uvedené vady, pro které žalobkyně důvodně odstoupila od kupní smlouvy, a zároveň neprokázané tvrzení žalované o intenzivním užívání zařízení žalobkyní, znamenají, že její odstoupení od kupní smlouvy (ani vznesení námitky relativní neplatnosti kupní smlouvy) nelze považovat za jednání rozporné s dobrými mravy, kterému by neměla být poskytnuta ochrana (ve smyslu § 2 odst. 3 o. z.).

28. Ze všech shora rozvedených důvodů proto odvolací soud rozsudek soudu I. stupně podle § 219 o. s. ř. jako věcně správný v celém rozsahu, tedy včetně bezchybného nákladového výroku, vůči kterému žádné námítky v odvolacím řízení ani nesměřovaly, potvrdil.
29. Žalobkyně byla úspěšná rovněž v odvolacím řízení a dle § 142 odst. 1 ve spojení s § 224 odst. 1 o. s. ř. má právo na náhradu nákladů i této fáze řízení. Konkrétně jde o náklady právního zastoupení za 2 úkony právní služby (písemné vyjádření ze dne 6. 2. 2023 k odvolání žalované a účast na jednání odvolacího soudu 9. 3. 2023) po 11 940 Kč dle § 7 a § 11 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, v platném znění (dále jen AT), 2 režijní náhrady hotových výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 1, 4 AT, náhrada cestovného k uvedenému jednání odvolacího soudu v částce 1 729 Kč a náhrada za promeškaný čas za uvedenou cestu z Prahy do Tábora a zpět za 6 půlhodin po 100 Kč dle § 14 odst. 1, 3 AT, včetně náhrady 21 % DPH (§ 137 odst. 3 o. s. ř.) ve výši 5 629,89 Kč jde o částku 32 438,89 Kč. Pakliže žalobkyně účtovala další úkon právní služby, a to vyjádření do řízení k věci samé, jednalo se o reakci žalobkyně ze dne 10. 3. 2023 na tvrzení žalované učiněná při jednání předchozího dne 9. 3. 2023, která mohla být uvedena přímo při jednání; uvedené podání proto nepovažuje odvolací soud za účelně vynaložený úkon právní služby, za který by měla náležet náhrada. Povinnost k úhradě nákladů řízení uložil odvolací soud žalované k rukám právního zástupce žalobkyně v zákonné lhůtě 3 dnů (§ 149 odst. 1 a § 160 odst. 1 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné dovolání jen v případě, že se jedná o rozhodnutí, které závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzená jinak (§ 237 o. s. ř.). Přípustnost dovolání je však podle § 239 o. s. ř. oprávněn zkoumat jen dovolací soud. Dovolání mohou účastníci podat do dvou měsíců od doručení jeho písemného vyhotovení k Nejvyššímu soudu prostřednictvím soudu, který rozhodoval v I. stupni.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Tábor 17. března 2023

Mgr. Pavel Příbyl
předseda senátu